

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjätte avdelningen)

den 11 maj 2022*

”Unionens egna medel – En medlemsstats ekonomiska ansvar – Importtullar – Betalning till kommissionen av belopp som motsvarar egna icke uppburna medel – Talan grundad på att unionen gjort en obehörig vinst – En medlemsstats skyldigheter avseende egna medel – Skyldighet att ställa säkerhet – Befrielse från skyldigheten att tillhandahålla belopp motsvarande fastställda anspråk som har förklarats omöjliga att uppbära”

I mål T-151/20,

Republiken Tjeckien, företräd av M. Smolek, J. Vlácil och O. Serdula, samtliga i egenskap av ombud,

sökande,

med stöd av

Konungariket Belgien, företrätt av S. Baeyens och J.-C. Halleux, båda i egenskap av ombud,

och av

Republiken Polen, företräd av B. Majczyna, i egenskap av ombud,

intervenienter,

mot

Europeiska kommissionen, företräd av T. Materne och P. Němečková, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 268 FEUF om återbetalning av ett belopp på 40 482 255 tjeckiska kronor (CZK) som betalats in som Europeiska unionens egna medel,

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen),

sammansatt av ordföranden A. Marcoulli samt domarna J. Schwarcz och R. Norkus (referent),

justitiesekreterare: R. Ůkelytė,

* Rättegångsspråk: tjeckiska.

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 12 november 2021,
meddelar följande

Dom

Bakgrund till tvisten

De faktiska omständigheterna

- 1 Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utförde från den 2 till den 26 november 2007 ett kontrollbesök för unionens räkning i Laos, vid vilket en representant för den tjeckiska tullmyndigheten deltog (nedan kallat kontrollbesöket). Undersökningen avsåg kontroller av import till olika länder inom Europeiska unionen av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten (nedan kallade ficktändare) från Laos, under åren 2004–2007. Ett dokument med titeln ”agreed joint minutes” upprättades den 15 november 2007, vilket undertecknades av samtliga av uppdragets medlemmar samt den behöriga laotiska myndigheten (nedan kallat protokollet av den 15 november 2007).
- 2 Den 30 maj 2008 lämnade Olaf, till följd av kontrollbesöket, en besöksrapport (nedan kallad Olafs rapport). Den översändes i dess engelska, franska och tyska språkversioner till Republiken Tjeckien den 9 juli 2008.
- 3 Olaf lämnade den slutliga utredningsrapporten den 10 december 2008.
- 4 Det framgår av slutsatserna i Olafs rapport att Baide lighter Industry (LAO) Co., Ltd (nedan kallat bolaget Baide) importerade ficktändare med ursprung i Kina, men som i tullen framställdes som härrörande från Laos och därför inte kom att omfattas av den antidumpningstull som är tillämplig på ficktändare med ursprung i Kina.
- 5 Olafs rapport angav i detta hänseende att ”den under kontrollbesöket fastställda bevisningen för att de aktuella varorna [hade] ursprung i Kina [räckte] för att medlemsstaterna [skulle] inleda ett administrativt förfarande för efterbeskattning”. Enligt denna rapport var det nödvändigt att ”medlemsstaterna [genomförde] uppföljningsgranskningar och, i förekommande fall, undersökningar av de berörda importörerna och att de skyndsamt [inledde] ett indrivningsförfarande, om detta inte redan [hade] gjorts”.
- 6 Slutsatserna i Olafs rapport avsåg särskilt 28 av bolagets Baides importer av ficktändare till Tjeckien, vilka genomförts och övergått till fri omsättning mellan den 26 september 2005 och den 1 mars 2007 (nedan kallade de omtvistade importerna).
- 7 De behöriga tjeckiska tullkontoren vidtog åtgärder för efterbeskattning och uppbörd av skatt i dessa 28 fall.
- 8 Det var emellertid inte i alla dessa fall möjligt att genomföra efterbeskattning och uppbörd av samtliga konstaterade tullar.

- 9 Mellan den 22 september 2008 och den 18 februari 2009 redovisades beloppen motsvarande de tullar som konstaterats, men ännu inte hade uppburits, för de omtvistade importerna i den bokföring som gjordes i detta syfte, nämligen de så kallade B-räkenskaperna, i enlighet med artikel 6.3 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 2007/436/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 130, 2000, s. 1).
- 10 Därefter registrerade Republiken Tjeckien, mellan november 2013 och november 2014, i enlighet med tillämplig lagstiftning, i informationssystemet WOMIS (Write-Off Management and Information System) de fall där det inte varit möjligt att uppbära det belopp som motsvarade unionens egna medel.
- 11 Genom skrivelse av den 20 januari 2015 underrättade Europeiska kommissionen Republiken Tjeckien – som svar på denna medlemsstats begäran om att befrias från skyldigheten att ställa unionens ovan i punkt 10 nämnda egna medel till förfogande – om att villkoren i artikel 17.2 i förordning nr 1150/2000 inte var uppfyllda i något av de aktuella fallen. Kommissionen uppmanade de tjeckiska myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ett belopp på 53 976 340 tjeckiska kronor (CZK) betalades in på institutionens konto, senast den första arbetsdagen efter den nittonde dagen i den andra månad som följde efter den månad då skrivelsen skickades. Kommissionen angav vidare att varje försening skulle medföra dröjsmålsränta i enlighet med artikel 11 i förordning nr 1150/2000.
- 12 Den 17 mars 2015 gjorde Republiken Tjeckien en överföring av 75 procent av det belopp som avses i punkt 11 till kommissionens konto för detta ändamål, efter avdrag för uppbördskostnader motsvarande 25 procent av detta belopp, det vill säga ett belopp på 40 482 255 CZK (nedan kallat det omtvistade beloppet).
- 13 Republiken Tjeckien uttryckte, genom skrivelse av den 27 februari 2015, en reservation och angav till kommissionen att det rörde sig om en villkorad betalning, med förbehåll för att institutionens krav var välgrundade, i syfte att undvika att bli skyldig att betala den ränta som föreskrivs i artikel 11 i förordning nr 1150/2000.
- 14 Kommissionen svarade på skrivelsen av den 27 februari 2015 genom skrivelser av den 4 och den 21 maj 2015.
- 15 Den betalning som avses i punkt 12 ovan kompletterades med en andra betalning, den 22 december 2016, motsvarande 5 procent av det aktuella beloppet, det vill säga med ett belopp på 2 698 817 CZK, vilket motsvarar skillnaden i det belopp som var avsett att täcka minskningen med 25 procent till 20 procent till följd av en retroaktiv ändring i detta syfte av den tillämpliga lagstiftningen.

Tidigare domstolsförfarande

- 16 Republiken Tjeckien väckte, genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 30 mars 2015, en talan om ogiltigförklaring av kommissionens skrivelse av den 20 januari 2015.
- 17 Genom beslut av den 28 juni 2018, Republiken Tjeckien/kommissionen (T-147/15, ej publicerat, EU:T:2018:395), avvisades talan, på grund av att den var riktad mot en rättsakt som inte kunde bli föremål för en talan om ogiltigförklaring.

18 Överklagandet av beslutet av den 28 juni 2018, Republiken Tjeckien/kommissionen (T-147/15, ej publicerat, EU:T:2018:395), ogillades av domstolen i dom av den 9 juli 2020, Republiken Tjeckien/kommissionen (C-575/18 P, EU:C:2020:530).

19 Domstolen angav, i punkt 81 i den domen, följande:

”Om en medlemsstat har ställt unionens egna medel motsvarande ett visst belopp till kommissionens förfogande under bestridande av att det finns grund för kommissionens ståndpunkt och om medlemsstaten och kommissionen inte har kunnat lösa sin tvist genom det ... dialogförfarande [som det ankommer på kommissionen att, i enlighet med principen om lojalt samarbete, inleda med denna medlemsstat, för att klargöra deras respektive ståndpunkter och fastställa medlemsstatens skyldigheter], har medlemsstaten rätt att begära ersättning på grund av att unionen gjort en obehörig vinst och, i förekommande fall, väcka talan om detta vid tribunalen.”

Förfarandet och parternas yrkanden

20 Republiken Tjeckien har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalen den 16 mars 2020.

21 Kommissionen gav in sin svarsinlägga den 7 september 2020.

22 Genom handlingar som inkom till tribunalens kansli den 8 respektive den 16 juli 2020 begärde Republiken Polen och Konungariket Belgien att få intervensera i förevarande förfarande till stöd för Republiken Tjeckiens yrkanden.

23 Genom beslut av den 16 september 2020 tillät ordföranden på tribunalens sjätte avdelning dessa medlemsstater att intervensera.

24 Republiken Polen och Konungariket Belgien ingav var sin interventionsinlägga den 30 november 2020.

25 Parterna ingav sina yttranden avseende Konungariket Belgiens interventionsinlägga inom den föreskrivna fristen. Kommissionen ingav även ett yttrande avseende Republiken Polens interventionsinlägga.

26 Republiken Tjeckien ingav repliken den 27 november 2020 och kommissionen ingav dupliken den 18 januari 2021.

27 Genom skrivelse av den 15 mars 2021 ingav sökanden en begäran om muntlig förhandling enligt artikel 106.2 i tribunalens rättegångsregler.

28 Genom en processledningsåtgärd den 7 september 2021, anmodade tribunalen kommissionen att inkomma med Olafs slutliga utredningsrapport som antagits den 10 december 2008 och ställde skriftliga frågor till huvudparterna. Republiken Tjeckien och kommissionen efterkom denna anmodan inom den föreskrivna fristen.

29 Republiken Tjeckien angav, till svar på en av de frågor som ställts till denna, att den återkallade sitt yrkande om återbetalning av det belopp på 2 698 817 CZK som avses i punkt 15 ovan.

- 30 Genom skrivelse av den 1 oktober 2021 avstod Konungariket Belgien från att delta i förhandlingen.
- 31 Genom skrivelse av den 13 oktober 2021 avstod Republiken Polen från att delta i förhandlingen.
- 32 Huvudparterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 12 november 2021.
- 33 Till följd av det ovan i punkt 29 nämnda partiella återkallandet har Republiken Tjeckien yrkat att tribunalen ska
- förplikta kommissionen att till denna återbetala det omtvistade beloppet på grund av att unionen gjort en obehörig vinst,
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 34 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan,
 - förplikta Republiken Tjeckien att ersätta rättegångskostnaderna.
- 35 Konungariket Belgien och Republiken Polen har yrkat att tribunalen ska bifalla talan.

Rättslig bedömning

Föremålet för talan och villkoren för att väcka talan grundad på obehörig vinst

- 36 Republiken Tjeckien har yrkat återbetalning av det omtvistade belopp som den anser sig ha betalat otillbörligen som unionens egna medel. Den har till stöd för sitt yrkande gjort gällande unionens utomobligatoriska ansvar beträffande obehörig vinst.
- 37 Kommissionen har i detta hänseende i huvudsak gjort gällande att Republiken Tjeckien har begränsat sin argumentation till att bestrida innehållet i skrivelsen av den 20 januari 2015. En talan grundad på obehörig vinst får emellertid inte ersätta en talan om ogiltigförklaring av denna skrivelse. Föremålet för tvisten kan således inte vara innehållet i skrivelsen av den 20 januari 2015, utan utgörs av frågan om "[det omtvistade beloppet] ska tillhöra unionens egna medel eller inte".
- 38 Republiken Tjeckien har svarat att skrivelsen av den 20 januari 2015 utgör ramen för tvisten som kommissionen inte kan ändra genom att, för att bestrida dess yrkanden, framföra nya argument som inte har anförts mot medlemsstaten i denna skrivelse. Republiken Tjeckien anser att denna skrivelse medför rättsliga verkningar och att prövningen av "talan om återbetalning av det felaktigt inbetalda beloppet och villkoret om avsaknad av giltig rättslig grund för den aktuella vinsten också ska följa av det resonemang som kommissionen uttryckte i [skrivelsen] av den 20 januari 2015".
- 39 När Republiken Tjeckien blev utfrågad på denna punkt vid förhandlingen bekräftade den sin ståndpunkt i skriftutväxlingen.

- 40 Efter denna erinran om huvudparternas huvudargument rörande föremålet för tvisten, ska det understrykas att en talan grundad på obehörig vinst inte regleras av reglerna om utomobligatoriskt skadeståndsansvar i strikt bemärkelse. För att sådant skadeståndsansvar ska uppstå krävs att ett antal villkor är uppfyllda, nämligen att det agerande som läggs unionen till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan agerandet och den åberopade skadan. En talan grundad på obehörig vinst skiljer sig från en talan som väcks enligt reglerna om utomobligatoriskt skadeståndsansvar på så sätt att det inte krävs att sökanden styrker att svaranden handlat rättsstridigt, eller ens att svaranden alls har agerat, utan endast att sökanden styrker att svaranden gjort en vinst utan giltig rättslig grund och att sökanden gjort en härmed sammanhängande förlust (dom av den 16 december 2008, Masdar (UK)/kommissionen, C-47/07 P, EU:C:2008:726, punkt 49).
- 41 Det ska i detta hänseende preciseras att det av de principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar följer att om en person gjort en förlust som inneburit en vinst för någon annan, utan att denna vinst har någon som helst rättsligt grund, så har vederbörande i allmänhet rätt att återfå vad som motsvarar det förlorade beloppet av den som gjort vinsten. Även om FEU inte uttryckligen föreskriver något rättsmedel för denna typ av handlande, skulle en tolkning av artikel 268 FEUF och artikel 340 andra stycket FEUF som utesluter denna möjlighet nämligen leda till ett resultat som strider mot principen om ett effektivt domstolsskydd. En talan grundad på en obehörig vinst för unionen, som väckts enligt dessa artiklar, kräver att sökanden styrker att svaranden gjort en vinst utan giltig rättslig grund och att sökanden gjort en härmed sammanhängande förlust (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 december 2008, Masdar (UK)/kommissionen, C-47/07 P, EU:C:2008:726, punkterna 44 och 46–50).
- 42 Vid prövningen av en sådan talan ankommer det bland annat på tribunalen att bedöma huruvida den sökande medlemsstatens förlust – som består i att den ställt unionens egna medel till kommissionens förfogande till ett belopp som den bestrider – och kommissionens motsvarande vinst är berättigade av de skyldigheter som åligger nämnda medlemsstat enligt unionsrätten avseende unionens egna medel, eller huruvida förlusten respektive vinsten tvärtom saknar sådant berättigande (dom av den 9 juli 2020, Republiken Tjeckien/kommissionen, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punkt 83).
- 43 Under dessa omständigheter kan Republiken Tjeckien inte, inom ramen för en talan grundad på en obehörig vinst för kommissionen, styrka att dess yrkande är välgrundat enbart genom att bestrida argumenten i skrivelsen av den 20 januari 2015, utan måste visa dels att kommissionens vinst, till följd av tillhandahållandet av det omtvistade beloppet, inte berättigas av dess skyldigheter enligt unionsrätten avseende egna medel, dels att medlemsstatens förlust hänger samman med denna vinst.
- 44 Republiken Tjeckiens skyldigheter på området egna medel följer inte av ”det resonemang som kommissionen uttryckte i [skrivelsen] av den 20 januari 2015” utan följer direkt av på området tillämpliga bestämmelser och kommissionen har inte någon beslutsbefogenhet som innebär att den kan förelägga medlemsstaterna att fastställa belopp avseende unionens egna medel och ställa dessa till kommissionens förfogande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juli 2020, Republiken Tjeckien/kommissionen, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punkt 62).

- 45 Av detta följer för det första att Republiken Tjeckiens argument att såväl motiveringarna i skrivelsen av den 20 januari 2015 som kommissionens agerande under den dialog som den fört med denna medlemsstat är ogrundade inom ramen för denna tvist, eftersom de inte kan kopplas till det framläggande av bevisning som Republiken Tjeckien måste göra (se punkt 43 ovan).
- 46 Vidare kan, i motsats till vad Republiken Tjeckien har gjort gällande, skrivelsen av den 20 januari 2015 inte heller utgöra ramen för tvisten då den begränsar kommissionens argument för bestridandet av att det föreligger en obehörig vinst till dem som angavs i denna skrivelse.
- 47 I synnerhet kan inte de uppgifter som anges i skrivelsen av den 20 januari 2015 anses utgöra precisa, ovillkorliga och samstämmiga garantier beträffande Republiken Tjeckien vad gäller avgränsningen av den tvist som kan som uppkomma mellan denna medlemsstat och kommissionen inom ramen för en talan grundad på obehörig vinst för denna institution.
- 48 Av detta följer att kommissionen i målet kunde göra gällande varje omständighet som hade till syfte att bestrida förekomsten av en obehörig vinst, inbegripet dem som inte angavs i skrivelsen av den 20 januari 2015, utan att inskränka varken principen om skydd för berättigade förväntningar eller principen om en god förvaltning, såsom den föreskrivs i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- 49 Mot denna bakgrund ska det, inom den ram som anges i punkt 42 ovan, prövas huruvida förevarande talan är grundad mot bakgrund av de bevis som Republiken Tjeckien har lagt fram och de argument som utväxlats mellan parterna.

Huruvida talan är grundad och huruvida unionen har gjort en obehörig vinst

- 50 Republiken Tjeckien har i huvudsak gjort gällande att den inte är skyldig att betala det omtvistade beloppet, eftersom den inte kunnat vidta nödvändiga åtgärder för indrivning av detta förrän efter det att Olafs rapport lämnats.
- 51 Enligt Republiken Tjeckien kunde nämligen villkoren för att fastställa de tullar som motsvarade det omtvistade beloppet först vara uppfyllda efter det att Olafs rapport lämnats, eftersom dess innehåll faktiskt hade tillåtit Republiken Tjeckien att med säkerhet fastställa beloppet för den skatt som skulle drivas in och vem som var gäldenären som skulle betala detta belopp.
- 52 Bolaget Baide upphörde emellertid med sin verksamhet i Republiken Tjeckien från maj 2008, det vill säga innan Olafs rapport lämnades, varför det när denna rapport antogs inte i Republiken Tjeckien fanns någon annan egendom som kunde utmätas än den som slutligen utmättes av de nationella tullmyndigheterna.
- 53 Den försening som tullmyndigheterna anges ha orsakat efter mottagandet av denna rapport kunde, under alla omständigheter, inte medföra att det blev omöjligt att driva in denna tullskuld.
- 54 Republiken Tjeckien har tillagt att ingen försening, under några omständigheter, kan tillskrivas denna medlemsstat vad gäller fastställandet och indrivningen av det omtvistade beloppet efter det att Olafs rapport lämnats. Den har preciserat att tullmyndigheterna vidtog nödvändiga åtgärder för att undvika omprövning av möjligheten till en efterbeskattning av samtliga de 28 importörer som berörs.

- 55 Mot denna bakgrund kan skälen till avsaknaden av indrivning av det omtvistade beloppet inte tillskrivas Republiken Tjeckien och denna kan åberopa fritagandet från skyldigheten att ställa egna medel till förfogande som föreskrivs i artikel 17.2 i förordning nr 1150/2000.
- 56 Kommissionens vinst, till följd av Republiken Tjeckiens förlust genom att det omtvistade beloppet ställdes till förfogande, vilar således inte på någon giltig rättslig grund.
- 57 Kommissionen anser att talan inte kan vinna bifall på Republiken Tjeckiens argument och har gjort gällande att denna medlemsstat inte har styrkt att det föreligger någon obehörig vinst.
- 58 Kommissionen har i huvudsak anfört att bestämmelserna i artikel 17.2 i förordning nr 1150/2000 inte är tillämpliga på Republiken Tjeckien, eftersom den inte har bokfört de egna medel som inte har uppburits i sådana särskilda räkenskaper som föreskrivs för detta ändamål, nämligen B-räkenskaperna, med iakttagande av de frister som föreskrivs i artikel 6.3 i denna förordning.
- 59 Det följer nämligen av domen av den 8 juli 2010, kommissionen/Italien (C-334/08, EU:C:2010:414, punkt 65), att möjligheten för medlemsstaterna att befrias från sin skyldighet att ställa de belopp som motsvarar fastställda anspråk till kommissionens förfogande emellertid förutsätter både att villkoren i artikel 17.2 i förordning nr 1150/2000 i dess ändrade lydelse är uppfyllda och att dessa anspråk korrekt har angivits i B-räkenskaperna.
- 60 Enligt kommissionen har Republiken Tjeckien inte iakttagit de föreskrivna fristerna och har således inte vederbörligen bokfört de tullar som ska uppbäras i B-räkenskaperna, eftersom den har handlat för sent genom att inte ha fastställt de antidumpningstullar som bolaget Baide var skyldigt att betala för de omtvistade importerna direkt efter inspektionsuppdraget, vilket avslutades den 26 november 2007.
- 61 Kommissionen har, för det fall beloppen motsvararande de tullar som fastställts har bokförts på vederbörligt sätt i B-räkenskaperna, gjort gällande att Republiken Tjeckien borde ha ställt en garanti för uppbörden av det omtvistade beloppet före övergången av de omtvistade importerna till fri omsättning, varför upphörandet av bolaget Baides verksamhet, som inträffade senare, inte lagligen kunde utgöra hinder för uppbörden av detta belopp.
- 62 Republiken Polen har understrukt att den lösning som följer av domen av den 9 juli 2020, Republiken Tjeckien/kommissionen (C-575/18 P, EU:C:2020:530), har stor betydelse för de medlemsstater som önskar utnyttja möjligheten att yttra sig i tvister med kommissionen avseende skyldigheterna att ställa unionens egna medel till förfogande.
- 63 Republiken Polen har gjort gällande att Republiken Tjeckien inte kunde uppbära de omtvistade beloppen av skäl som inte kunde tillskrivas denna medlemsstat, eftersom gäldenären hade upphört med sin verksamhet före det datum då Olafs rapport antogs.
- 64 Konungariket Belgien anser att en medlemsstat får göra gällande den befrielse från att ställa egna medel till förfogande som föreskrivs i artikel 17.2 i förordning nr 1150/2000 för det fall de egna medlen har bokförts för sent i B-räkenskaperna, om dessa medel uppfyller de materiella villkoren för en sådan bokföring och denna medlemsstat visar att den omständigheten att vissa egna medel inte har kunnat uppbäras av skäl som inte kan tillskrivas denna stat.

- 65 I förevarande fall har Republiken Tjeckien inte uppburit de omtvistade beloppen för sent eftersom det i huvudsak ankom på Olaf att, om detta organ fann det nödvändigt, officiellt och direkt efter avslutat inspektionsuppdrag översända de uppgifter som var till nytta för uppbörden av denna tullskuld och inte "passivt" förlita sig på att den representant för den tjeckiska myndigheten som var närvarande vid uppdraget skulle göra det.
- 66 Tribunalen anser att de argument som utväxlats mellan parterna och som det erinras om ovan ska leda till en prövning av följande fyra punkter i turordning: Villkoren för tillämpning på Republiken Tjeckien av möjligheten att fritas från skyldigheten att ställa det omtvistade beloppet till förfogande, vid vilket datum de antidumpningstullar som bolaget Baide är skyldigt att betala och som motsvarar det omtvistade beloppet ska fastställas, konsekvenserna av att detta bolags verksamhet har upphört för skyldigheten att ställa det omtvistade beloppet till förfogande och skyldigheten för Republiken Tjeckien att ställa en säkerhet för uppbörden av det omtvistade beloppet.

Villkoren för tillämpning på Republiken Tjeckien av möjligheten att fritas från skyldigheten att ställa det omtvistade beloppet till förfogande

- 67 Som det erinras om i punkt 58 ovan, har kommissionen gjort gällande att Republiken Tjeckien inte kunde göra gällande bestämmelserna i artikel 17.2 i förordning nr 1150/2000, eftersom den inte har styrkt att den inom den frist som föreskrivs i artikel 6.3 b i denna förordning hade bokfört de tullar som inte uppburits i B-räkenskaperna.

– Tillämpliga bestämmelser

- 68 Beträffande perioden för de faktiska omständigheter som ligger till grund för tvisten tillämpades två beslut avseende systemet för unionens egna medel efter varandra, nämligen rådets beslut 2000/597/EG, Euratom, av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EGT L 253, 2000, s. 42), och därefter, från den 1 januari 2007, rådets beslut 2007/436/EG, Euratom, av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EUT L 163, 2007, s. 17).
- 69 Enligt artikel 2.1 b i beslut 2000/597, vars innehåll i huvudsak har återgetts i artikel 2.1 a i beslut 2007/436, ska egna medel som redovisas i Europeiska unionens budget bland annat utgöras av inkomster från "[t]ullar enligt Gemensamma tulltaxan och andra avgifter som fastställts eller kommer att fastställas av [unionens] institutioner för handel med tredje land".
- 70 I artikel 8.1 första och tredje styckena i besluten 2000/597 och 2007/436 föreskrivs särskilt, för det första, att unionens egna medel ska uppbäras av medlemsstaterna enligt deras respektive nationella lagar och andra författningar, vilka vid behov ska anpassas för att uppfylla unionsbestämmelsernas krav och, för det andra, att medlemsstaterna ska ställa medlen till kommissionens förfogande.
- 71 Förordning nr 1150/2000 som är tillämplig i förevarande mål är resultatet av två ändringar som infördes under perioden för de faktiska omständigheter som låg till grund för tvisten, med verkan den 28 november 2004, genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 2028/2004 av den 16 november 2004 (EUT L 352, 2004, s. 1) respektive med verkan den 1 januari 2007, genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 105/2009 av den 26 januari 2009 (EUT L 36, 2009, s. 1).

72 Enligt artikel 2.1 i förordning nr 1150/2000 ska unionens anspråk på egna medel anses fastställda så snart som villkoren i tullföreskrifterna uppfyllts i fråga om bokföring av anspråksbeloppet och underrättelse till den betalningsskyldige om beloppet. Det datum som ska anges avseende det fastställande som avses i artikel 2.1 är datumet för den bokföring som föreskrivs i tullbestämmelserna, i enlighet med artikel 2.2 första stycket i denna förordning.

73 I artikel 6.1 samt 6.3 a och b i denna förordning föreskrivs följande:

”1. Räkenskaper över egna medel ska föras av respektive medlemsstats finansförvaltning eller av det organ som utsetts av respektive medlemsstat och ska delas upp på typ av medel.

...

3.

a) De anspråk som fastställs enligt artikel 2 ska, om inte annat följer av b, bokföras [i de så kallade A-räkenskaperna] senast den första arbetsdagen efter den nittonde dagen i den andra månad som följer efter den månad under vilken anspråket fastställs.

b) Fastställda anspråk som inte är bokförda enligt a på grund av att de inte har uppburits och ingen säkerhet har ställts, ska anges i särskilda räkenskaper [de så kallade B-räkenskaperna] inom den tid som fastställs i a. Medlemsstaterna får använda detta förfarande när det har rests invändningar mot fastställda anspråk för vilka säkerhet har ställts och dessa anspråk kan komma att förändras när tvisten har lösts.”

74 I artikel 9.1 första stycket i denna förordning föreskrivs följande:

”I enlighet med förfarandet i artikel 10 ska varje medlemsstat kreditera egna medel på det konto som för detta syfte i kommissionens namn öppnats i medlemsstatens finansförvaltning eller hos ett organ utsett av medlemsstaten.”

75 Artikel 10.1 i förordningen har följande lydelse:

”Efter avdrag för kostnader för uppbörd enligt artiklarna 2.3 och 10.3 i beslut [2007/436] ska de egna medel som avses i artikel 2.1 a i det beslutet krediteras senast den första arbetsdagen efter den nittonde dagen i den andra månad som följer efter den månad under vilken anspråket fastställdes enligt artikel 2 i denna förordning.

För anspråk som redovisas särskilt enligt artikel 6.3 b i denna förordning ska krediteringen dock göras senast den första arbetsdagen efter den nittonde dagen i den andra månad som följer efter den månad under vilken de belopp uppbars som motsvarar anspråken.”

76 Enligt artikel 11.1 i förordning nr 1150/2000, medför en försening av en kreditering på det konto som avses i artikel 9.1 att den berörda medlemsstaten ska betala ränta.

77 Slutligen föreskrivs i artikel 17.1–17.4 i förordningen följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det belopp som motsvarar de enligt artikel 2 fastställda anspråken tillhandahålls kommissionen enligt denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska fritas från skyldigheten att ställa belopp som motsvarar fastställda anspråk till kommissionens förfogande om de visar sig vara omöjliga att uppbära på grund av

a) force majeure, eller

b) andra skäl som inte kan tillskrivas medlemsstaterna.

Fastställda anspråk ska förklaras omöjliga att uppbära genom ett beslut av den behöriga administrativa myndigheten i vilket det konstateras att beloppen i fråga inte går att uppbära.

Fastställda anspråk ska anses omöjliga att uppbära senast fem år efter det att beloppet har fastställts i enlighet med artikel 2 eller, om administrativa eller rättsliga åtgärder vidtagits, från det att det slutliga avgörandet i ärendet har meddelats eller offentliggjorts.

...

De belopp som förklarats eller bedömts omöjliga att uppbära ska slutgiltigt avföras från de särskilda räkenskaper som avses i artikel 6.3 b. De ska också anges i en bilaga till den kvartalsrapport som avses i artikel 6.4 b och, i förekommande fall, i den kvartalsrapport som avses i artikel 6.5.

3. Om beloppet av de fastställda anspråk som berörs överstiger 50 000 euro ska den berörda medlemsstaten senast tre månader efter det administrativa beslut som avses i punkt 2, eller enligt de tidsfrister som anges i samma punkt, förse kommissionen med information om de fall där punkt 2 har tillämpats.

...

Detta meddelande ska upprättas enligt en mall som ska utarbetas av kommissionen efter samråd med den kommitté som avses i artikel 20, och det ska innehålla alla fakta som är nödvändiga för en fullständig granskning av de skäl som avses i punkt 2 a och b och som hindrat den berörda medlemsstaten från att tillhandahålla det berörda beloppet, samt uppgifter om vilka åtgärder medlemsstaten vidtagit för att uppbära det.

4. Kommissionen ska lämna sina synpunkter till den berörda medlemsstaten senast sex månader efter mottagandet av det meddelande som avses i punkt 3.

...”

– Domstolen tolkning

78 Det följer av artikel 8.1 i besluten 2000/597 och 2007/436 att unionens egna medel som avses i artikel 2.1 a och b i beslut 2000/597 respektive artikel 2.1 a i beslut 2007/436 ska uppbäras av medlemsstaterna och att de har en skyldighet att ställa dessa medel till kommissionens förfogande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 juli 2010, kommissionen/Italien, C-334/08, EU:C:2010:414, punkt 34).

79 Medlemsstaterna har i detta syfte, enligt artikel 2.1 i förordning nr 1150/2000 en skyldighet att fastställa ett anspråk för unionen på de egna medlen så snart som tullmyndigheterna har möjlighet att beräkna det tullbelopp som följer av en tullskuld och fastställa vem som är gäldenär.

Medlemsstaterna är således skyldiga att bokföra de anspråk som fastställts enligt artikel 2 i denna förordning i räkenskaperna enligt de villkor som föreskrivs i artikel 6 i förordningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2010, kommissionen/Tyskland, C-442/08, EU:C:2010:390, punkt 76 och där angiven rättspraxis).

- 80 Det ska i detta hänseende preciseras att enligt artikel 6.3 b i denna förordning ska fastställda anspråk som inte är bokförda enligt a på grund av att de inte har uppburits och ingen säkerhet har ställts anges i särskilda räkenskaper, nämligen B-räkenskaperna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2019, kommissionen/Italien (Egna medel – Återvinning av en tullskuld) C-304/18, ej publicerad, EU:C:2019:601, punkt 52).
- 81 Medlemsstaterna ska därefter ställa unionens egna medel till kommissionens förfogande enligt de villkor som anges i artiklarna 9–11 i förordning nr 1150/2000. Detta ska ske genom att medlen inom de föreskrivna fristerna krediteras det konto som för detta ändamål har öppnats i kommissionens namn. Enligt artikel 11.1 i förordningen medför varje försening av krediteringen till detta konto att den berörda medlemsstaten ska betala dröjsmålsränta (dom av den 9 juli 2020, Republiken Tjeckien/kommissionen, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punkt 58).
- 82 Enligt artikel 17.1 och 17.2 i förordning nr 1150/2000 ska medlemsstaterna dessutom vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de belopp som motsvarar de enligt artikel 2 i förordningen fastställda anspråken ställs till kommissionens förfogande. Medlemsstaterna befrias från denna skyldighet endast om uppbörden inte har kunnat verkställas på grund av force majeure eller om uppbörden visar sig vara omöjlig på grund av skäl som inte kan tillskrivas medlemsstaterna. De belopp som förklarats eller bedömts vara omöjliga att uppbära ska slutgiltigt avföras från de särskilda räkenskaper som avses i artikel 6.3 b i förordning nr 1150/2000 (dom av 9 juli 2020, Republiken Tjeckien/kommissionen, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punkt 60).
- 83 Angivelsen av egna medel i B-räkenskaperna innebär således att det föreligger en speciell situation som utmärks av att medlemsstaterna medges möjlighet att antingen inte ställa dessa medel till kommissionens förfogande direkt när de fastställs, eftersom de ännu inte uppburits enligt artikel 6.3 b i förordning nr 1150/2000, eller befrias från skyldigheten att göra detta om anspråken visar sig vara omöjliga att uppbära på grund av force majeure eller andra skäl som inte kan tillskrivas dem, med stöd av artikel 17.2 i denna förordning (dom av den 8 juli 2010, kommissionen/Italien, C-334/08, EU:C:2010:414, punkt 68).
- 84 Möjligheten för medlemsstaterna att befrias från sin skyldighet att ställa de belopp som motsvarar fastställda anspråk till kommissionens förfogande förutsätter emellertid både att villkoren i artikel 17.2 i förordning nr 1150/2000 i dess ändrade lydelse är uppfyllda och att dessa anspråk korrekt har angivits i B-räkenskaperna (dom av den 8 juli 2010, kommissionen/Italien, C-334/08, EU:C:2010:414, punkt 65).

– *Tillämpning i förevarande mål*

- 85 Kommissionen har, som anges ovan i punkt 59, åberopat domen av den 8 juli 2010, kommission/Italien (C-334/08, EU:C:2010:414, punkt 65), om vilken det erinras ovan i punkt 84.
- 86 Det ska inledningsvis påpekas att kommissionens argument, oberoende av huruvida det är välgrundat, inte kan leda till bifall av förevarande talan, vilken grundar sig på en otillbörlig vinst för unionen.

- 87 Det ska nämligen, i detta hänseende, liksom det erinras om i punkt 42 ovan, kontrolleras huruvida sökanden har styrkt att kommissionen har gjort en sådan vinst utan rättslig grund och att sökandens förlust hänger samman med denna vinst, eller så ska det, om detta inte har styrkts, fastställas att denna vinst var berättigad av skyldigheter som följer av bestämmelser om unionens egna medel. Under alla omständigheter kan tillhandahållandet av egna medel emellertid inte berättigas av skyldigheten att iaktta de frister som föreskrivs i artikel 6 i förordning nr 1150/2000. Åsidosättandet av denna skyldighet medför inte någon betalning, inte ens av dröjsmålsränta, vilken är villkorad av en försening med krediteringen på det konto som för detta syfte öppnats i kommissionens namn, i enlighet med artikel 11 i förordning nr 1150/2000 i ändrad lydelse.
- 88 Det kan således inte av Republiken Tjeckien krävas att den, inom ramen för sin talan grundad på en obehörig vinst, såsom kommissionen i huvudsak har gjort gällande, ska styrka att "hela processen i tullförfarandet, indrivningen av skulden och transaktionerna avseende egna medel har utförts i enlighet med samtliga bestämmelser, på ett korrekt sätt, på utsatt tid och med iakttagande av skyddet för unionens finansiella intressen", utan endast att den, utöver dess förlust och den med denna sammanhängande vinsten, ska styrka att denna inte var berättigad.
- 89 Under alla omständigheter framgår det av handlingarna i målet att de aktuella anspråken krediterades inom den frist som föreskrivs i artikel 6.3 i förordning nr 1150/2000.
- 90 Krediteringen i B-räkenskaperna är en rent bokföringsmässig åtgärd, varför de frister som föreskrivs för att genomföra denna – i motsats till vad kommissionen har gjort gällande – inte ska beräknas från det datum då de aktuella anspråken borde ha fastställts, i enlighet med artikel 2 i förordning nr 1150/2000, utan från det datum då dessa anspråk faktiskt har fastställts.
- 91 Det är emellertid ostridigt mellan parterna, liksom de bekräftade i sina svar på de skriftliga frågorna, att de antidumpningstullar som bolaget Baide är skyldigt att betala på de omtvistade importerna fastställdes och krediterades i B-räkenskaperna samma dag, det vill säga mellan den 22 september 2008 och den 18 februari 2009. Kommissionen har vidare, inom ramen för den åtgärd för processledning som avses i punkt 28, erkänt att "krediteringen i B-räkenskaperna efter det tillhandhållande som föreskrivs i tullföreskrifterna [var] godtagbar".
- 92 Mot denna bakgrund kan det konstateras att de tullar som bolaget Baide var skyldigt att betala, men som ännu inte uppburits och för vilka ingen säkerhet hade ställts, under alla omständigheter krediterades i B-räkenskaperna, senast den första arbetsdagen efter den nittonde dagen i den andra månad som följde efter den månad då anspråken fastställdes.
- 93 Det ska således kontrolleras huruvida det omtvistade beloppet var omöjligt att uppbära av skäl som inte kunde hänföras till Republiken Tjeckien, vilket gjorde det möjligt att bokföra den i särskilda räkenskaper.

Datum vid vilket de antidumpningstullar som bolaget Baide var skyldigt att betala och som motsvarade det omtvistade beloppet skulle fastställas

- 94 Republiken Tjeckien har, liksom det erinras om i punkt 51 ovan, gjort gällande att den inte var i stånd att fastställa de antidumpningstullar som bolaget Baide var skyldigt att betala på de omtvistade importerna förrän Olafs rapport hade överlämnats. Kommissionen har tvärtom gjort gällande att bolaget skulle ha gjort denna betalning direkt efter inspektionsuppdraget, liksom framgår av punkt 60 ovan.

- 95 Republiken Tjeckien fick nämligen kännedom om protokollet av den 15 november 2007, samt om de bevis på de aktuella varornas kinesiska ursprung som erhållits vid uppdraget och som bilagts detta dokument, eftersom detta hade undertecknats av representanten för den tjeckiska tullmyndigheten, vilken var närvarande under hela uppdraget och deltog i alla sammanträden samt vid inspektionen av produktionsanläggningarna. Under dessa omständigheter hade Republiken Tjeckien tillräckliga uppgifter för att, direkt efter det att dess representant hade avslutat sitt uppdrag, kunna fastställa tullskulden.
- 96 Som följer av de tillämpliga bestämmelserna, om vilka det erinras i punkterna 68–77 ovan, såsom domstolen har tolkat dem, ska medlemsstaterna fastställa unionens anspråk på egna medel så snart som villkoren i tullagstiftningen är uppfyllda i fråga om bokföringen av anspråksbeloppet och underrättelse till den betalningsskyldige om beloppet.
- 97 I detta hänseende föreskrivs i artikel 217.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad tullkodexen), i den version som är tillämplig i målet, att "[v]arje belopp avseende importtullar eller exporttullar som kommer från en tullskuld ... ska av tullmyndigheterna beräknas så snart de fått nödvändiga uppgifter och föras in i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium (bokföring)".
- 98 Dessa villkor är uppfyllda när tullmyndigheterna har tillgång till nödvändiga fakta och följaktligen kan beräkna det tullbelopp som följer av en tullskuld samt kan fastställa gäldenären (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 november 2005, kommissionen/Danmark, C-392/02, EU:C:2005:683, punkterna 57–59).
- 99 Det kan i förevarande mål fastställas att en representant för den tjeckiska tullmyndigheten deltog i inspektionsuppdraget och att hon undertecknade protokollet den 15 november 2007.
- 100 Republiken Tjeckien har gjort gällande att representanten för dess tullmyndighet inte fick tillgång till de till protokollet bilagda dokumenten när inspektionsuppdraget var avslutat, varför hon inte vid detta datum förfogade över de bevis som krävdes för att uppbara det omtvistade beloppet.
- 101 Kommissionen bekräftade vid förhandlingen att den inte gjorde gällande att den representant för den tjeckiska tullmyndigheten som var närvarande vid inspektionsuppdraget faktiskt hade mottagit de till protokollet bilagda dokumenten, men anförde att hon nödvändigtvis hade kännedom om de bevis som hade tagits upp vid detta uppdrag, eftersom hon kunnat konsultera dem.
- 102 Tribunalen kan emellertid inte godta kommissionens påstående att det räckte att representanten för den tjeckiska tullmyndigheten "med egna ögon [hade] sett vad som [hade] hänt" för att Republiken Tjeckien, enbart på grundval av dess representants vittnesmål, skulle vara i stånd att fastställa de tullar som bolaget Baide var skyldigt att betala direkt efter inspektionsuppdraget.
- 103 Det kan nämligen inte anses tillräckligt att ha fått kännedom om existensen av ett bevis för att kunna göra gällande detta bevis inom ramen för ett administrativt förfarande. De tjeckiska myndigheterna hade, för att kunna bokföra det utestående tullbeloppet och informera gäldenären om detta, behövt möjligheten att verifiera de bevis som inhämtats vid inspektionsuppdraget och därefter göra dem gällande mot gäldenären. Som anges ovan har det inte bestritts att några sådana bevisuppgifter inte lämnades till Republiken Tjeckien efter att inspektionsuppdraget hade avslutats.

- 104 Kommissionen har emellertid gjort gällande att eftersom Republiken Tjeckien, genom protokollet av den 15 november 2007, hade informerats om förteckningen över de bevis som inhämtats, ankom det på den att få dem översända genom att begära detta av Olaf om den fann det nödvändigt.
- 105 Det ska i detta hänseende påpekas att Republiken Tjeckien har gjort gällande att det inte fanns någon rättslig grund som gjorde det möjligt för representanten för dess tullmyndighet att till de nationella myndigheterna översända de bevis som inhämtats inom ramen för ett uppdrag som utförts under Olafs ansvar, vilka är konfidentiella och inte kan tjäna som bevis i ett administrativt förfarande eller domstolsförfarande efter att ha överförts av kommissionen och kontrollerats av Olaf, vilka är de enda mottagarna av dokument och uppgifter som inhämtas inom ramen för unionens uppdrag i ett tredjeland.
- 106 Enligt artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 1997, s. 1) ”fastställs [i denna förordning] hur de administrativa myndigheter som i medlemsstaterna är ansvariga för genomförandet av tull- och jordbrukslagstiftningen ska samarbeta med varandra och med kommissionen för att säkerställa att denna lagstiftning efterlevs inom ramen för ett gemenskapssystem”.
- 107 I artikel 12 i förordning nr 515/97, i den version som är tillämplig i målet, föreskrivs att ”utredningsresultat, intyg, uppgifter, dokument, bestyrkta kopior och alla upplysningar som den anmodade myndighetens [det vill säga en i en medlemsstat behörig myndighet till vilken begäran om bistånd är riktad] personal erhåller och överlämnar till den ansökande myndigheten rörande det bistånd som föreskrivs i artiklarna 4–11 [avseende villkor för genomförande av bistånd på begäran], får åberopas som bevismaterial av de behöriga organen i den ansökande myndighetens medlemsstat”.
- 108 Artikel 20 i förordning nr 515/97 har följande lydelse:
- ”1. För att uppnå målen med denna förordning får kommissionen, på de villkor som anges i artikel 19 och i samordning och nära samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter, genomföra tjänsteresor till tredje länder för administrativt samarbete och administrativa undersökningar.
2. Tjänsteresor till tredje länder som avses i punkt 1 ska ske på följande villkor:
- a) De får företas på initiativ av kommissionen, om så är tillämpligt på grundval av upplysningar som lämnas av Europaparlamentet, eller på begäran av en eller flera medlemsstater.
- b) De ska genomföras av representanter för kommissionen som utsetts för detta ändamål, och av personal som utsetts för detta ändamål av den eller de berörda medlemsstaterna.
- c) De får också, om kommissionen och de berörda medlemsstaterna godkänner det, genomföras på kommissionens vägnar av personal från en medlemsstat, särskilt enligt ett bilateralt biståndsavtal med ett tredje land; i detta fall ska kommissionen underrättas om resultaten av resan.

...”

109 I artikel 21, som ingår i avdelning IV ”Förbindelser med tredje länder”, i förordning nr 515/97, i den version som är tillämplig i målet, anges följande:

”1. De utredningsresultat och uppgifter som erhålls inom ramen för de tjänsteresor som avses i artikel 20, särskilt de dokument som överlämnats av de behöriga myndigheterna i de berörda tredje länderna, ska behandlas i enlighet med artikel 45.

2. Artikel 12 ska också tillämpas på de utredningsresultat och uppgifter som avses i punkt 1.

3. Originaldokument eller bestyrkta kopior av dessa, som ska användas i enlighet med artikel 12, ska av kommissionen översändas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna på dessas begäran.”

110 Artikel 45 i förordning nr 515/97, i den lydelse som är tillämplig i målet, har följande lydelse:

”1. Oavsett form ska alla upplysningar som överlämnas i enlighet med denna förordning vara konfidentiella, däribland de uppgifter som finns lagrade i [tullinformationssystemet]. De ska omfattas av sekretesskydd och ska åtnjuta det skydd som ges samma slag av upplysningar enligt såväl nationell lagstiftning i den medlemsstat som mottagit upplysningarna, som motsvarande bestämmelser som gäller för gemenskapens organ.

Upplysningarna som avses i första stycket får inte särskilt översändas till andra personer än till de personer inom medlemsstaterna eller vid gemenskapens institutioner vars arbetsuppgifter kräver kännedom eller tillgång till dem. Inte heller får de användas för andra ändamål än dem som anges i denna förordning, såvida inte den medlemsstat eller kommissionen, som tillhandahållit uppgifterna eller lagrat dem i [tullinformationssystemet], uttryckligen har godkänt detta och under de villkor som fastställs av den medlemsstaten eller av kommissionen, samt i den utsträckning som gällande bestämmelser i den medlemsstat där den mottagande myndigheten är belägen, inte utesluter sådant överlämnande eller användning.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avdelning V om [tullinformationssystemet] ska uppgifter om fysiska och juridiska personer överlämnas enligt denna förordning, endast om det är absolut nödvändigt för att förebygga, utreda eller beivra handlingar som strider mot tull- eller jordbrukslagstiftningen.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte förhindra användningen av upplysningar som erhållits enligt denna förordning i samband med beivrandet av överträdelser av tull- eller jordbrukslagstiftningen.

...”

111 Artikel 9, med rubriken ”Rapport om och uppföljning av utredningarna”, i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) (EGT L 136, 1999, s. 1) har följande lydelse:

”1. När byrån har avslutat en utredning, ska den under direktörens överinseende upprätta en rapport som bland annat ska omfatta de omständigheter som konstaterats, uppgifter om eventuell ekonomisk skada samt utredningens slutsatser, inklusive rekommendationer från byråns direktör om lämplig uppföljning.

2. Dessa rapporter ska upprättas med beaktande av de formella kraven i den nationella lagstiftningen i den berörda medlemsstaten. Dessa rapporter ska utgöra tillåten bevisning i administrativa eller rättsliga förfaranden i den medlemsstat där det visar sig nödvändigt att använda dem, på samma sätt och på samma villkor som administrativa rapporter som upprättas av nationella administrativa inspektörer. De ska bedömas enligt samma regler som de som gäller för administrativa rapporter som upprättas av nationella administrativa inspektörer och ha samma värde som dessa rapporter.

3. En rapport som upprättas efter en extern utredning [genom vilken byrån, i enlighet med artikel 3 i förordningen, ska utföra kontroller och inspektioner som föreskrivs i artikel 9.1 i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95 och de sektorspecifika kontroller som föreskrivs i artikel 9.2 i denna förordning i medlemsstaterna och, i enlighet med gällande samarbetsavtal, i tredje land] och alla handlingar som har anknytning till den ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna om externa utredningar.

...”

- 112 Artikel 17, som har rubriken ”Utredningar i tredje land” i Olafs riktlinjer om utredningsförfaranden (nedan kallade riktlinjerna) föreskrivs, i punkt 5, att ”[m]edlemmarna i utredningsenheten [som av Olafs generaldirektör har tilldelats ärendet, i enlighet med artikel 6.1 i riktlinjerna] som har inlett utförandet av utredningen ska upprätta en rapport över de verksamheter som utförts under uppdraget, av vilken en kopia ska överlämnas till deltagarna [det vill säga, i enlighet med punkt 7, när det gäller utredningar avseende tullar eller unionens egna medel, till de tjänstemän i de berörda medlemsstaterna som deltar i utredningen]”
- 113 Efter att ha erinrat om de bestämmelser som är tillämpliga i förevarande mål och som parterna har åberopat, ska det påpekas att det följer av denna fastställda rättsliga ram att medlemsstaternas samarbete med kommissionen är en väsentlig förutsättning för iakttagandet av genomförandet av tullagstiftningen inom unionen.
- 114 I detta syfte genomförs tjänsteresor till tredjeländer för administrativt samarbete och administrativa undersökningar, i vilka personal som utsetts av medlemsstaterna i detta syfte deltar, i enlighet med artikel 20.2 i förordning nr 515/97.
- 115 Även om de upplysningar som överlämnas i enlighet med denna förordning är konfidentiella, får det sekretesskydd som de omfattas av enligt artikel 45.1 i förordning nr 515/97 inte utgöra hinder för att de meddelas till de representanter som medlemsstaterna har utsett för dessa tjänsteresor med mindre än att denna förordnings syfte, såsom det anges i punkt 113 ovan, i enlighet med artikel 1 i denna förordning, förlorar sin ändamålsenliga verkan.
- 116 Under dessa omständigheter ska dessa representanter i den mening som avses i artikel 45.1 andra stycket i förordning nr 515/97 betraktas som personer inom medlemsstaterna eller vid gemenskapens institutioner vars arbetsuppgifter kräver kännedom eller tillgång till dem.
- 117 Följaktligen får de utredningsresultat och uppgifter som erhålls inom ramen för ett uppdrag som utförs av unionen i ett tredjeland användas av den personal som medlemsstaterna har utsett för att delta i detta i syfte att tillämpa förordning nr 515/97.

- 118 Enligt artikel 45.2 och 45.3 i samma förordning får de upplysningar som erhålls inom ramen för unionens uppdrag användas för att tillåta att beivra transaktioner som strider mot tullagstiftningen och i samband med beivrandet av överträdelser av denna. Sådana upplysningar får, i synnerhet, åberopas som bevismaterial av medlemsstaternas behöriga myndigheter, i enlighet med artikel 21.2 i förordning nr 515/97.
- 119 Mot denna bakgrund hade, i motsats till vad Republiken Tjeckien har gjort gällande, representanten för dess tullmyndighet inom inspektionsuppdraget full behörighet att, liksom kommissionen har gjort gällande, av Olaf begära och erhålla de bevisuppgifter som bilagts protokollet av den 15 november 2007 och den skyldighet avseende konfidentialitet som föreskrivs i artikel 45 i förordning nr 515/97 utgjorde inte hinder för detta. Hon hade även behörighet att meddela dessa till Republiken Tjeckiens behöriga myndigheter för att dessa skulle kunna använda dessa uppgifter som bevis mot bolaget Baide inom ramen för förfarandet för indrivning av bolagets tullskuld.
- 120 Republiken Tjeckien har i detta hänseende emellertid, liksom anges i punkt 105 ovan, gjort gällande att Olaf hade en skyldighet att bedöma de utredningsresultat som uppnåtts vid inspektionsuppdraget innan de översände dem inom ramen för sin utredningsrapport, i enlighet med artikel 17.5 i riktlinjerna och med artikel 9 i förordning nr 1073/1999.
- 121 Den omständigheten att Olaf ska kontrollera bevisuppgifterna innan den översänder dem inom ramen för sin rapport utgjorde, även om den i förekommande fall kan försena meddelandet av sådana uppgifter, emellertid inte i sig hinder för att Republiken Tjeckien, liksom kommissionen har anfört, begärde ut dem så snart dess representant avslutat sitt uppdrag.
- 122 Det har emellertid inte bestritts att Olaf hade åtagit sig att till Republiken Tjeckien översända de bevisuppgifter som den hade inhämtat vid inspektionsuppdraget redan i början av år 2008. Det är emellertid fastställt, liksom kommissionen för övrigt erkände vid förhandlingen, att Olaf dröjde med att lämna sin rapport, till vilken dessa uppgifter var fogade.
- 123 Under dessa omständigheter kan Republiken Tjeckien inte klandras för att ha inväntat Olafs rapport eller för att inte ha begärt bevisuppgifter så snart inspektionsuppdraget hade avslutats.
- 124 Vidare kunde Republiken Tjeckien, i förevarande mål, anse det vara nödvändigt att invänta att dessa bevisuppgifter hade analyserats och kontrollerats av Olaf innan den använde dem i ett förfarande för efterbeskattning. Olaf var nämligen bäst placerad för att genomföra denna kontroll, eftersom inhämtandet av bevisuppgifterna hade gjorts inom ramen för ett samarbetsavtal mellan kommissionen och Laos och i avsaknad av ett bilateralt avtal om bistånd mellan detta land och Republiken Tjeckien.
- 125 Mot denna bakgrund har Republiken Tjeckien fastställt att de inte kunde förfoga över de bevisuppgifter som var nödvändiga för fastställandet av de antidumpningstullar som bolaget Baide var skyldigt att betala för de 28 omtvistade importerna så snart inspektionsuppdraget var avslutat.
- 126 Följaktligen har Republiken Tjeckien, i motsats till vad kommissionen har gjort gällande, genom att, under omständigheterna i målet, inte ha fastställt de aktuella tullarna under dagarna efter att inspektionsuppdraget hade avslutats, åsidosatt sina skyldigheter enligt de bestämmelser som anges i punkterna 68–77 ovan.

Konsekvenserna av att bolaget Baide hade upphört med sin verksamhet för skyldigheten att ställa det omtvistade beloppet till förfogande och uppbära detta

- 127 Republiken Tjeckien har, såsom det har erinrats om i punkt 52 ovan, gjort gällande att den inte kunde uppbära det omtvistade beloppet eftersom bolaget Baide hade upphört med sin verksamhet i landet från och med maj 2008, varför merparten av detta bolags egendom kunde utmätas först när Olafs rapport hade överlämnats till det.
- 128 Det är ostridigt att Olafs rapport faktiskt gjorde det möjligt att fastställa de tullbelopp som bolaget Baide var skyldigt att betala. En sådan rapport anger nämligen att bevisen för varornas kinesiska ursprung var tillräckliga för att inleda ett förfarande för efterbeskattning och visar de 28 omtvistade importerna som i Republiken Tjeckien avser bolaget Baide.
- 129 Det har inte heller bestritts att bolaget Baide hade upphört med sin verksamhet i Republiken Tjeckien redan i maj 2008, vilket kommissionen vidgick vid förhandlingen.
- 130 Det följer vidare av bevisupptagningen, i synnerhet av den utredning som den tjeckiska tullmyndigheten gjort av bankerna och staden Prags (Republiken Tjeckien) kommunala myndigheter, samt av utdraget ur handelsregistret, av skattemyndighetens svar på den tjeckiska tullmyndighetens begäran om betalning av ett överskjutande skattebelopp som fastställts i bolaget Baides namn, av svaret på en begäran om skatteupplysning och av begäran om ett insolvensförfarande från bolaget Baides konkursförvaltare, som fogats till ansökan som bilaga A.8, A.19, A.20 respektive A.21, att bolaget Baide inte ägde någon utmättningsbar egendom i Republiken Tjeckien, med undantag för de belopp som hade satts in på tre konton som öppnats i Československá obchodní banka och ett överskjutande skattebelopp på 16 047,67 CZK, 14,56 amerikanska dollar (USD), 51,60 euro respektive 82 300 CZK, vilka summor slutligen uppbars av tullmyndigheten.
- 131 Kommissionen har inte bestritt resultatet av den utredning som den tjeckiska tullmyndigheten har gjort av bolaget Baides egendom, eller de slutsatser och finansiella uppgifter som finns i de handlingar som avses i punkt 130 ovan. Den har inte heller bestritt den omständigheten att fastställandet av att bolaget Baides verksamhet har upphört hänger direkt samman med att detta bolag, sedan dess, utöver de ovannämnda beloppen inte förfogade över någon utmättningsbar egendom i Republiken Tjeckien.
- 132 Slutligen har kommissionen inte påstått att Republiken Tjeckien skulle ha utmätt en större egendom än den som den slutligen utmätte efter att Olaf lämnat sin rapport.
- 133 Kommissionen har visserligen klandrat Republiken Tjeckien för att inte ha agerat med den skyndsamhet som krävdes när inspektionsuppdraget avslutades, men bekräftade vid förhandlingen att den inte påstod att Republiken Tjeckien, oberoende av åtgärderna för genomförande efter att Olafs rapport lämnats, borde ha uppburit ett högre belopp än det som den slutligen uppbar efter att denna rapport lämnats.
- 134 Kommissionen gjorde i detta hänseende vid förhandlingen, till svar på en fråga som den fått i detta avseende, gällande att "Republiken Tjeckien hade en skyldighet att fastställa tullbeloppen vid den tidpunkt då [bolaget Baide] fortfarande var närvarande på det tjeckiska territoriet, det vill säga vid en tidpunkt mellan slutet av november 2007 ... och slutet av februari 2008" och att den "[således] hade kunnat få tillbaka mer pengar om den hade fastställt denna tullskuld tidigare".

- 135 Republiken Tjeckien kunde emellertid, under de specifika omständigheterna i målet, liksom har konstaterats i punkterna 123 och 124 ovan, rimligen vänta på att Olafs rapport som skulle meddelas i början av år 2008 kommunicerades utan att, före detta datum, begära in de bevisuppgifter som inhämtats vid inspektionsuppdraget. I detta sammanhang och mot bakgrund av den tid som skulle ha krävts för att erhålla dessa handlingar, för att den tjeckiska myndigheten skulle analysera dem och för att genomföra ett förfarande för efterbeskattning, saknar kommissionen grund för att göra gällande att Republiken Tjeckien skulle ha kunnat uppbära ett större tullbelopp avseende de egna medlen om den hade fastställt dessa tidigare.
- 136 Under dessa omständigheter följer det av bevisupptagningen, mot bakgrund av handlingarna i målet och de argument som parterna har utväxlat, att det faktum att bolaget Baide hade upphört med sin verksamhet kan ha utgjort ett skäl som inte kan tillskrivas Republiken Tjeckien som lagligen kunde befria denna medlemsstat från att ställa det omtvistade beloppet till unionens förfogande, på grundval av artikel 17.2 b i förordning nr 1150/2000, om vilken det erinras i punkt 77 ovan.
- 137 Vidare har, eftersom bolaget Baide upphörde med sin verksamhet innan Olafs rapport lämnades, den omständigheten, under förutsättning att den är grundad, att Republiken Tjeckien skulle ha agerat för sent efter att denna rapport lämnats, under alla omständigheter ingen inverkan på bedömningen av huruvida Republiken Tjeckien var skyldig att ställa det omtvistade beloppet till förfogande.

Skyldigheten att ställa en garanti för uppbörden av det omtvistade beloppet

- 138 Kommissionen har emellertid gjort gällande att Republiken Tjeckien hade kännedom om risken för bedrägeri från bolaget Baides sida vid de kontroller som föregick frigörandet av de aktuella varorna. Den borde således, innan dessa varor övergick till fri omsättning, liksom har angetts i punkt 61 ovan, ha ställt en tillräcklig garanti för att täcka den skillnad som kan finnas mellan beloppet för de tullar som detta bolag deklarerat och de belopp som dessa varor slutligen kunde beskattas med, mot bakgrund av de allvarliga tvivel som föreligger beträffande deras ursprung.
- 139 Kommissionen har på denna punkt åberopat artikel 248 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) (nedan kallad tillämpningsföreskriften till tullkodexen).
- 140 Republiken Tjeckien har bestritt kommissionens ståndpunkt och gjort gällande att tullmyndigheten inte kunde kräva någon garanti inom ramen för de kontroller som föregick frigörandet av de aktuella varorna medan det, mot bakgrund av de tillgängliga uppgifterna, inte existerade något bevis på en tullskuld som uppstått eller kunde komma att uppstå.
- 141 Republiken Tjeckien har till stöd för sina argument gjort gällande artikel 190.1 i tullkodexen, i vilken det föreskrivs att "[o]m tullagstiftningen föreskriver att ställande av säkerhet inte är obligatoriskt ska säkerhet krävas enligt tullmyndigheternas gottfinnande, om de anser att det är osäkert om en tullskuld som har uppstått eller kan komma att uppstå kommer att betalas inom föreskriven tid".
- 142 Då Republiken Tjeckien inom ramen för den åtgärd för processledning som anges i punkt 28 ovan ombads att precisera sitt argument, angav den att "ingen bestämmelse i den tullagstiftning som var i kraft vid tidpunkten för händelserna föreskrev att en säkerhet kunde krävas enligt [artikel 190 i

tullkodexen] efter ytterligare kontroller eller nya uppgifter som inhämtats efter att varorna har övergått till fri omsättning”. Denna medlemsstat drog slutsatsen att det således var ”otänkbart att den tjeckiska tullmyndigheten skulle ha krävt en säkerhet med stöd av denna bestämmelse”.

- 143 Såsom kommissionen bekräftade vid förhandlingen har denna institution, för att bestrida talan i förevarande mål, inte klandrat Republiken Tjeckien för att inte ha ställt någon säkerhet efter fiktändarnas övergång till fri omsättning, utan att den ställdes först vid frigörandet av varorna.
- 144 Således har Republiken Tjeckiens argument om villkoren för tillämpning i förevarande mål av den fakultativa säkerhet som föreskrivs i artikel 190 i tullkodexen, oberoende av huruvida det är välgrundat, ingen inverkan på bedömningen i förevarande mål av den av kommissionen åberopade skyldigheten att ställa säkerhet för uppbörden av det omtvistade beloppet.
- 145 Republiken Tjeckien har i detta hänseende inte bestritt att granskningen av de aktuella varorna omfattas av tillämpningsområdet för artikel 248 i tillämpningsförfordningen för tullkodexen, som föreskriver att en säkerhet ska ställas, vid frigörandet av varorna, för att tillåta att de övergår till fri omsättning, för det fall de kontroller som har genomförts kan leda till ett högre tullbelopp än det som uppgifterna i deklarationen leder till. Den har däremot bestritt att villkoren för dess tillämpning är uppfyllda i förevarande mål.
- 146 Med detta sagt ska det erinras om att det enligt det rådande rättsläget i unionsrätten ankommer på medlemsstaterna att administrera systemet för unionens egna medel och att det endast är medlemsstaterna som ansvarar för denna administration (dom av den 9 juli 2020, Republiken Tjeckien/kommissionen, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punkt 62). Medlemsstaterna ska i detta avseende vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de belopp som motsvarar de fastställda anspråken, liksom anges i punkt 77 ovan, tillhandahålls kommissionen, i enlighet med artikel 17.1 i förordning nr 1150/2000.
- 147 Det ankommer således på medlemsstaterna, i enlighet med artikel 18.1 i denna förordning, att genomföra kontrollerna och undersökningarna avseende fastställande och tillhandahållande av egna medel vilka, såsom i förevarande mål, härrör från tullar enligt gemensamma tulltaxan och andra avgifter som fastställts av unionens institutioner för handel med tredjeländer, såsom dessa avgifter har definierats i punkt 69 ovan.
- 148 Anspråken ska fastställas enligt tullföreskrifterna om bokföring av anspråksbeloppet och underrättelse till den betalningsskyldige om beloppet, i enlighet med artikel 2 i denna förordning.
- 149 I artikel 74.1 första meningen i tullkodexen föreskrivs att ”[o]m mottagandet av en tulldeklaration ger upphov till en tullskuld, ska de varor som omfattas av deklarationen inte frigöras med mindre än att tullskulden har betalats eller säkerställts”.
- 150 Artikel 248 under avdelning VIII ”Undersökning av varorna, resultat av tullkontorets kontroll och andra åtgärder vidtagna av tullkontoret” i tillämpningsförfordningen till tullkodexen har följande lydelse:
- ”1. Frigörandet av varorna ska ge upphov till att de fastställda importtullarna bokförs i enlighet med uppgifterna i deklarationen. Om tullmyndigheterna anser att de kontroller som de har genomfört kan leda till ett högre tullbelopp än det som uppgifterna i deklarationen leder till ska de dessutom begära att en tillräcklig säkerhet ställs för att täcka skillnaden mellan det belopp som följer av uppgifterna i deklarationen och det belopp som varorna slutligen kan komma att

vara underkastade. Deklaranten får dock begära att det tullbelopp som slutligen ska betalas för varorna bokförs i stället för att ställa denna säkerhet.

...”

- 151 Av dessa bestämmelser följer att när en tulldeklaration har lämnats in ska de tillämpliga avgifterna antingen betalas eller omfattas av en säkerhet innan varorna frigörs. Om tullmyndigheten anser att kontrollen av tulldeklarationen kan leda till ett högre importtullbelopp än det som följer av angivelserna i tulldeklarationen, ska frigörandet av varorna tillåtas först när en tillräcklig säkerhet har ställts för att täcka skillnaden mellan dessa belopp.
- 152 Även om artikel 248.1 i tillämpningsförordningen till tullkodexen, genom användningen av verbet ”anser”, innebär ett visst utrymme för skönsmässig bedömning för medlemsstaternas tullmyndigheter när de beslutar om nödvändigheten av att kräva att säkerheter ställs, är detta utrymme begränsat av effektivitetsprincipen som stadgas i artikel 325.1 FEUF, enligt vilken ett effektivt skydd av unionens ekonomiska intressen måste säkerställas mot bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som kan skada dess intressen.
- 153 Räckvidden av effektivitetsprincipen får, i den mån den är tillämplig på medlemsstaternas specifika skyldighet enligt artikel 325.1 FEUF att säkerställa en effektiv och fullständig uppbörd av unionens egna medel som utgörs av tullar, inte fastställas på ett abstrakt och statiskt sätt eftersom den beror på karaktärsdragen hos det aktuella bedrägeriet eller olagliga verksamheten, vilka dessutom kan förändras över tiden.
- 154 Kommissionen har i förevarande mål, för att göra gällande att Republiken Tjeckien hade kännedom om bedrägeririsken när de aktuella varorna frigjordes, i huvudsak anfört att sökandemedlemsstaten hade informerats om att det femsiffriga serienumret ”44001”, som var inskrivet längst ned på ficktändarna, kunde leda till antagandet att de var av kinesiskt ursprung.
- 155 Kommissionen har i detta hänseende för det första gjort gällande att denna information fanns i ett dokument som Olaf hade upprättat och delat ut vid ett seminarium som organiserats den 31 maj och den 1 juni 2005 (nedan kallat Olafs dokument av 2005). Kommissionen har erkänt att Republiken Tjeckien inte deltog i detta seminarium, men har gjort gällande att denna handling riktade sig till denna medlemsstat.
- 156 Republiken Tjeckien har bestritt att den skulle ha mottagit Olafs dokument från år 2005.
- 157 Kommissionen angav vid förhandlingen att den inte ”visste exakt” vid vilket datum Republiken Tjeckien skulle ha mottagit Olafs dokument från år 2005. Den preciserade att den inte hade hittat något ”konkret bevis” på att detta dokument hade sänts till Republiken Tjeckien. Det framgår inte heller av handlingarna i målet att något sådant dokument, i motsats till vad kommissionen angav vid förhandlingen, skulle ha översänts till Republiken Tjeckien mellan ”juni månad och slutet av år [2005]”.
- 158 Vidare framgår det inte heller, i motsats till vad kommissionen gjorde gällande i dupliken, av meddelandet WOMIS/CZ/2014/5, som utgör bilaga D.3 och är daterat den 3 oktober 2016, att ”de tjeckiska myndigheterna, på grundval av [Olafs dokument från år 2005], fastställde en riskprofil den 22 mars 2006”.

- 159 Även om Republiken Tjeckien vid förhandlingen, vilket för övrigt uttryckligen har angetts, medgav att den riskprofil som den upprättat den 22 mars 2006 byggde på uppgifter som Olaf hade lämnat, angav den slutligen att den erhållit dessa uppgifter vid ett sammanträde som hölls mellan den 20 och den 22 mars 2006 med Olafs representanter. Kommissionen yttrade sig inte om detta påstående.
- 160 Under dessa omständigheter är det inte fastställt att Republiken Tjeckien mottog Olafs dokument från år 2005 mellan juni månad och slutat av år 2005.
- 161 Följaktligen kan kommissionen inte göra gällande att Republiken Tjeckien skulle ha åsidosatt sina skyldigheter avseende egna medel genom att inte redan år 2005, på grundval av ”de tillräckligt precisa uppgifter om riskerna” för bedrägeri som detta dokument innehöll, ha ställt en säkerhet för de antidumpningstullar som bolaget Baide skulle kunna vara skyldigt att betala, innan ficktändarna övergick till fri omsättning.
- 162 För det andra har kommissionen gjort gällande att informationen om serienumret ”44001”, vilket visade ficktändarnas kinesiska ursprung, även fanns i den riskprofil som Republiken Tjeckien hade fastställt den 22 mars 2006 och som den hade uppdaterat i november samma år (nedan kallad riskprofilen).
- 163 Det framgår av handlingarna i målet att riskprofilen, liksom Republiken Tjeckien uttryckligen har påstått, antogs för att ”uppmärksamma de olika tullkontoren på de risker som identifierats och ... tvinga dessa att göra fördjupade kontroller av varorna mot bakgrund av dessa risker”. I riskprofilen understryks också, liksom kommissionen har gjort gällande, att ”den femsiffriga koden längst ned på tändarna visar att det kan röra sig om tändare med ursprung i Kina”.
- 164 Republiken Tjeckien har för det första gjort gällande att de kontroller som genomförts på grundval av riskprofilen emellertid inte gjorde det möjligt att visa att ficktändarna hade ett annat ursprung än det som bolaget Baide hade deklarerat.
- 165 Republiken Tjeckien hänvisade, i punkterna 43 och 44 i repliken, till bilagorna C.1a–C.1f, C.1h–C.1l och C.2.a–C.2.n. Den har, i synnerhet, liksom framgår av punkt 22 i dess svar på de skriftliga frågor som ställts inom ramen för den åtgärd för processledning som avses i punkt 28 ovan, identifierat bilagorna C.1h och C.2.a–C.2.n, särskilt de protokoll som dessa innehåller, som avser importen som genomförts efter det att riskprofilen hade antagits.
- 166 Republiken Tjeckien har emellertid inte, inom ramen för dessa bilagor, som visar ett urval av ”handlingar avseende tullkontroller”, såsom de identifierats i det schema som bilagts repliken, avseende 24 av de 28 aktuella importerna, vilket i huvudsak avser protokoll över de kontroller som genomförts, fakturor som bolaget Baide har upprättat och ett visst antal fotografier av de berörda godsen och varorna, identifierat de uppgifter som den anser utgör grund för att ”ingen av dessa kontroller [skulle ha] lett till en uppdatering av uppgifterna som visar att varornas faktiska ursprung skulle vara ett annat än det ursprung som deklarerats”.
- 167 Även om dessa uppgifter skulle ha identifierats på ett tillräckligt precist sätt för att tillåta tribunalen att bedöma huruvida de är välgrundade, kan den fragmentariska och ofullständiga karaktären av ett sådant dokument, vilket uttryckligen har framställts på ett selektivt sätt, under alla omständigheter inte göra det möjligt att fastställa att ingen uppgift skulle ha kunnat leda till

antagandet att de aktuella varorna var av kinesiskt ursprung. Som kommissionen påpekade i punkt 66 i dupliken bilades vidare inget foto av ficktändarna till de utvalda dokumenten i bilagorna C.1b, C.1f, C.1h–C.1l och C.2a–C.2n.

- 168 När Republiken Tjeckien inom ramen för den åtgärd för processledning som anges i punkt 28 ovan utfrågades på denna punkt, nöjde den sig med att åberopa ytterligare två fotografier för att göra gällande att de tjeckiska tullmyndigheterna inte hade hittat serienummer "44001", som Olaf hade angett, vilket angavs längst ned på ficktändarna, utan en annan kod, bestående av tre bokstäver och två siffror, eller ingen kod alls.
- 169 Enbart framställandet av två foton till stöd för ett sådant argument kan emellertid inte räcka för att styrka att "de fotografier som tagits vid tullkontrollerna" såsom Republiken Tjeckien har gjort gällande gör det möjligt att dra slutsatsen att serienumret "44001" inte angavs på de omtvistade importerna. Vidare finns det, även om de foton som har bilagts i bilaga F.3, faktiskt, längst ned på två tändare, visar en annan kod än den som Olaf har angett, ingenting på dessa foton som gör det möjligt att identifiera importören av dessa varor.
- 170 Eftersom de omtvistade importerna avser flera miljoner tändare kan avsaknaden, om en sådan fastställs, av det serienummer som Olaf har identifierat längst ned på ett tiotal tändare som importerats av bolaget Baide, såsom de framställs på de fotografier som finns i de ovan i punkt 165 nämnda bilagorna, inte räcka för att fastställa att Republiken Tjeckien inte hade kunnat hysa tvivel beträffande ficktändarnas kinesiska ursprung.
- 171 Republiken Tjeckien kan inte heller, för att styrka att det genom de åtgärder som vidtagits inte "framkom något som visade att varorna hade något annat ursprung än det som hade deklarerats", med framgång åberopa protokollen i bilagorna C, eftersom dessa dokument endast intygar resultaten av kontrollerna, såsom de faktiskt genomförts, enbart på grundval av de uppgifter som togs i beaktande.
- 172 Det ska vidare, i detta hänseende, påpekas att punkt 6.1 i kommissionens meddelande AM 2007/019 av den 30 april 2007, som skickats till medlemsstaterna inom ramen för det ömsesidiga samarbetet, anger följande:

"...

För perioden från slutet av 2004 till juli 2006, uppnådde mängden tändare som importerades till gemenskapen från Laos mer än 80 miljoner enheter.

...

Under kontrollerna fann två medlemsstater (de tjeckiska och belgiska tullmyndigheterna), längst ned på behållarna på tändare som deklarerats som härrörande från Laos, den femsiffriga kod som de kinesiska myndigheterna har tilldelat de kinesiska tillverkarna av tändare. I detta fall rörde det sig om koden 44001, den kod som de kinesiska myndigheterna gav den kinesiska tillverkare som nämns i punkt 7.1.2 [nämligen bolaget Baide]"

173 Punkt 12 i detta meddelande har vidare följande lydelse:

”Det har fastställts att den kinesiska tillverkare som nämns i punkt 7.1.2 har etablerat sitt europeiska distributionscenter i Prag, i Tjeckien. Den tjeckiska tullmyndigheten har kontrollerat importsituationen för den importör som nämns i punkt 7.2 och som är knuten till exportören.

Den importör som är knuten till exportören flyttade omedelbart tullklareringen från ett tullkontor till ett annat för att undvika en fullständig kontroll av de laster av tändare som deklarerats som härrörande från Laos.

Därefter släpptes varorna ut för fri rörlighet i Slovakien. Den slovakiska tullmyndigheten informerades om transporten av tändare av den tjeckiska tullmyndigheten i juli 2006 och importerna av två laster stoppades, med hjälp av Olaf, i augusti 2006. När den slovakiska tullmyndigheten begärde säkerheter som täckte antidumpningstullarna på tändare, skickades lasterna tillbaka till ett tullager i Prag.

...”

- 174 Då Republiken Tjeckien uttryckligen, inom ramen för den åtgärd för processledning som avses i punkt 28 ovan, inbjöds att inkomma med ett yttrande beträffande uppgifterna i punkterna 6.1 och 12 i det meddelande som avses i punkterna 172 och 173 ovan, gjorde den gällande att ”uppgifterna om betydelse av den femsiffriga kod som angavs i [nämnda] meddelande [var] mycket fragmentariska och vaga”. Den ifrågasatte emellertid inte den omständigheten, som nämns i punkt 6.1 i nämnda meddelande, att den tjeckiska tullmyndigheten, oberoende av serienumrets exakta betydelse, hade hittat ett sådant nummer längst ned på de tändare som bolaget Baide hade importerat.
- 175 Republiken Tjeckien har visserligen även gjort gällande att ett sådant meddelande inte hade någon inverkan på förevarande mål eftersom det hade fastställts efter de omtvistade varornas övergång till fri omsättning, men denna omständighet kan inte heller i sig vederlägga de uppgifter som anges i detta meddelande enligt vilka de tjeckiska myndigheterna längst ned på tändarna hade upptäckt serienumret ”44001”.
- 176 Eftersom detta meddelande, liksom Republiken Tjeckien har understrukt, översändes först efter varornas övergång till fri omsättning, kan inte heller den omständigheten att Olaf inte i det aktuella meddelandet rekommenderade att en säkerhet skulle ställas på ett giltigt sätt beaktas för att bedöma huruvida Republiken Tjeckien hade en skyldighet att ställa en sådan säkerhet vid frigörandet av dessa varor.
- 177 När Republiken Tjeckien vid förhandlingen återigen inbjöds att inkomma med ett yttrande över uppgifterna i punkterna 6.1 och 12 i meddelande AM/2007/019, angav den emellertid ingen konkret uppgift som kunde innebära att de skulle anses som ogiltiga. Den bestred för övrigt inte att den hade uppmärksammat de slovakiska tullmyndigheterna på existensen av bedrägliga importer, liksom framgår av punkt 12 i meddelande AM/2007/019.
- 178 Det kan således konstateras att Republiken Tjeckien, trots att den skriftligen hade uppmanats att förtydliga uppgifterna i punkterna 6.1 och 12 i meddelande AM/2007/019, inte var i stånd att framställa tillräckligt klara och relevanta uppgifter för att kunna vederlägga dem. Den kan således

inte göra gällande att den inte hade upptäckt det serienummer som Olaf hade upplyst om trots att den signalerade till de slovakiska myndigheterna att det förekom bedrägliga importörer, som deklarerats som härrörande från Laos och som tidigare förts in i landet av bolaget Baide.

- 179 Republiken Tjeckien har visserligen försökt bestrida relevansen av de uppgifter som Olaf översänt för att bedöma de aktuella varornas ursprung, genom att, som anges i punkt 174 ovan, göra gällande att deras bristfälliga karaktär i princip gjorde det omöjligt för denna att vara säker på deras ursprung. Det är emellertid fastställt, vilket bekräftades vid förhandlingen, att Republiken Tjeckien inte frågade Olaf huruvida de översända uppgifterna var exakta, trots att den återgav dessa i befintligt skick i riskprofilen.
- 180 Det ska vidare erinras om att det ankommer på medlemsstaternas tullmyndigheter att se till att unionens tullagstiftning tillämpas och, i synnerhet, att genomföra lämpliga tullkontroller i syfte att, på ett effektivt sätt, skydda dess ekonomiska intressen. Utförandet av ett sådant uppdrag kräver att dessa myndigheter arbetar löpande, enhetligt och systematiskt. Även om de tullkontrollåtgärder som vidtas på unionsnivå har till syfte att stödja medlemsstaterna, kan de således inte under några omständigheter ersätta de kontrollåtgärder och det effektiva skydd av unionens ekonomiska intressen som ankommer på dem.
- 181 Slutligen krävde inte ställandet av en säkerhet för uppbörden av det omtvistade beloppet, i motsats till vad Republiken Tjeckien har gjort gällande, vid frigörandet av de aktuella varorna, att varorna med säkerhet hade ett annat ursprung än det som deklarerats, utan endast att det fanns indicier som, vid kontrollen av dessa varor, kunde leda till att ett högre tullbelopp fastställdes än det som följde av tulldeklarationen.
- 182 Republiken Tjeckien kan således inte, i detta hänseende, i dag göra gällande att den inte hade några misstankar om att de omtvistade importerna var av bedräglig karaktär, trots att den själv i riskprofilen medgav att det "[fanns] en rimlig misstanke om att tullagstiftningen [hade] kringgåts", preciserade att syftet med den inhemska kontrollen var "att vidta alla möjliga åtgärder för att hindra att antidumpningstullar kringgå, genom en annan tullklassificering eller genom en deklaration av ett annat ursprung för varorna" och angav att det, i förekommande fall, rekommenderades "att göra en utmätning av beloppet för antidumpningstullen".
- 183 Republiken Tjeckien uppmärksammade för övrigt, liksom anges i punkt 178, den slovakiska tullmyndigheten på förekomsten av bedrägliga importörer. Den införde vidare ett antal åtgärder till följd av antagandet av riskprofilen, vilka åtminstone visade att den var medveten om bedrägeririsken så snart denna profil hade antagits. Republiken Tjeckien har, liksom kommissionen påpekade i punkt 15 i svarsinlagan, inte bestritt att denna medlemsstat den 13 april 2006 hade skickat en skrivelse till Olaf avseende misstankar om bedrägeri från bolaget Baides sida och inlett en utredning av detta bolag den 28 augusti 2006. Den har inte heller bestritt att den, före sitt inspektionsuppdrag, till Olaf hade översänt förteckningen över de omtvistade importörer vars ursprung skulle kontrolleras.
- 184 Republiken Tjeckien har emellertid, för det andra, gjort gällande att den, även om den mot bakgrund av Olafs uppgifter hade behövt ställa en säkerhet för uppbörden av det omtvistade beloppet, borde ha frigjort den så snart den laotiska myndigheten hade bekräftat äktheten av intygen om de aktuella varornas ursprung och att det inte fanns "något bevis på motsatsen".

- 185 Emellertid och oberoende av den räckvidd som den laotiska myndighetens förklaringar skulle kunna tillmätas inom ramen för tvisten, kunde enbart den omständigheten att denna myndighet bekräftade äktheten av de ursprungsintyg som bolaget Baide hade bifogat 2 av de 28 omtvistade importerna, under alla omständigheter, inte räcka för att skingra de tvivel som Republiken Tjeckien själv hyste på grundval av de uppgifter som Olaf lämnat avseende bolaget Baides samlade import från Laos.
- 186 De intyg som bolaget Baide framställt hade på sin höjd kunnat tjäna som indicier på ficktändarnas laotiska ursprung enbart i den mån ett sådant ursprung hade bekräftats men inte när det, som i förevarande mål, vederlagts av andra uppgifter som Republiken Tjeckien förfogade över vid frigörandet av de aktuella varorna.
- 187 Mot denna bakgrund hade Republiken Tjeckien en skyldighet, på grundval av artikel 248.1 i tillämpningsförordningen till tullkodexen, att ställa en säkerhet för uppbörden av de antidumpningstullar som bolaget Baide kunde vara skyldigt att betala från och med antagandet av riskprofilen, det vill säga från den 22 mars 2006.

Allmän slutsats om förekomsten av en obehörig vinst för unionen

- 188 Som framgår av punkterna 123 och 124 ovan, var Republiken Tjeckien i stånd att fastställa de tullar som bolaget Baide var skyldigt att betala på de omtvistade importerna från det att Olaf lämnat rapporten.
- 189 Som har konstaterats i punkt 129 ovan gjordes överlämnandet av Olafs rapport emellertid efter det att bolaget Baides verksamhet hade upphört.
- 190 I enlighet med slutsatsen i punkt 136 kunde det faktum att bolaget Baide upphörde med sin verksamhet före överlämnandet av Olafs rapport utgöra ett skäl som inte kan tillskrivas Republiken Tjeckien, i den mening som avses i artikel 17.2 b i förordning nr 1150/2000, vilket lagligen kunde befria den från att ställa det omtvistade beloppet till unionens förfogande, varvid ingen egendom kunde utmätas inom Republiken Tjeckiens territorium.
- 191 Tribunalen har emellertid, i punkt 187 ovan, fastställt att Republiken Tjeckien, på grundval av artikel 248.1 i tillämpningsförordningen till tullkodexen, hade en skyldighet att ställa en säkerhet för de belopp som skulle uppbäras avseende de antidumpningstullar som bolaget Baide var skyldigt att betala från den 22 mars 2006.
- 192 Det är ostridigt mellan parterna att de omtvistade importerna, såsom de bekräftades vid förhandlingen, genomfördes mellan den 26 september 2005 och den 1 mars 2007. Vidare bekräftade kommissionen vid förhandlingen att skyldigheten att ställa säkerhet skulle gälla alla de omtvistade importerna.
- 193 Det framgår av dokumentet i bilaga F.1, liksom av schemat i bilaga B.7, att sexton import genomfördes efter den 22 mars 2006, varav den första den 11 april 2006 och den sista den 1 mars 2007.
- 194 Mot denna bakgrund kan det fastställas att det föreligger en obehörig vinst för unionen med ett belopp av det omtvistade beloppet motsvarande de antidumpningstullar som bolaget Baide är skyldigt att erlägga för de tolv första månaderna av import av ficktändare, vilka genomfördes

mellan den 26 september 2005, som var den första, och den 20 februari 2006, som var den sista, den vill säga den 26 september, den 7, 15, 27, 29 och 30 november 2005, den 3, 10, 16, 17 och 27 januari samt den 20 februari 2006.

- 195 Följaktligen ska talan bifallas i den del den avser att Republiken Tjeckien ska återbetalas det belopp som anges i punkt 194 ovan, det vill säga – mot bakgrund av de ekonomiska uppgifter som lämnats i bilaga F.1 och som kommissionen inte har bestritt – det belopp på 17 828 399,66 CZK som betalats in som unionens egna medel på det konto som kommissionen upprättat i detta syfte.
- 196 Talan ogillas i övrigt.

Rättegångskostnader

- 197 Enligt artikel 134.3 i rättegångsreglerna ska vardera rättegångsdeltagare bära sina rättegångskostnader, om deltagarna ömsom tappar målet på en eller flera punkter.
- 198 Republiken Tjeckien och kommissionen har i förevarande mål ömsom tappat målet. Således ska vardera parten förpliktas att bära sina rättegångskostnader.
- 199 Konungariket Belgien och Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader, i enlighet med artikel 138.1 i rättegångsreglerna.

Mot denna bakgrund meddelar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

- 1) Republiken Tjeckiens talan bifalls i den del den avser att Europeiska kommissionen ska återbetala ett belopp på de 17 828 399,66 tjeckiska kronor (CZK) som har betalats som unionens egna medel.**
- 2) Talan ogillas i övrigt.**
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.**

Marcoulli

Szwarcz

Norkus

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 maj 2022.

Underskrifter